

Heinrich Müller

**Programma Quo Universitatis Rostochiensis Rector D. Henricus Müller/ Theol.
Professor Ordin. ... Ad Cohonestandas Exequias quas ... Johanni Stein/ Ministerii
Rostoch. Seniori & ad Div. Nicolai Pastori emerito Vidua moestissima Hodie hora
I. parabit Omnes omnium Ordinum Cives Academicos sedulo serioq[ue] invitat :
P.P. XXIV. Nov. Anno M.DC.LXIII. Sub sigillo Rectoratus**

Rostochii: Kilius, 1663

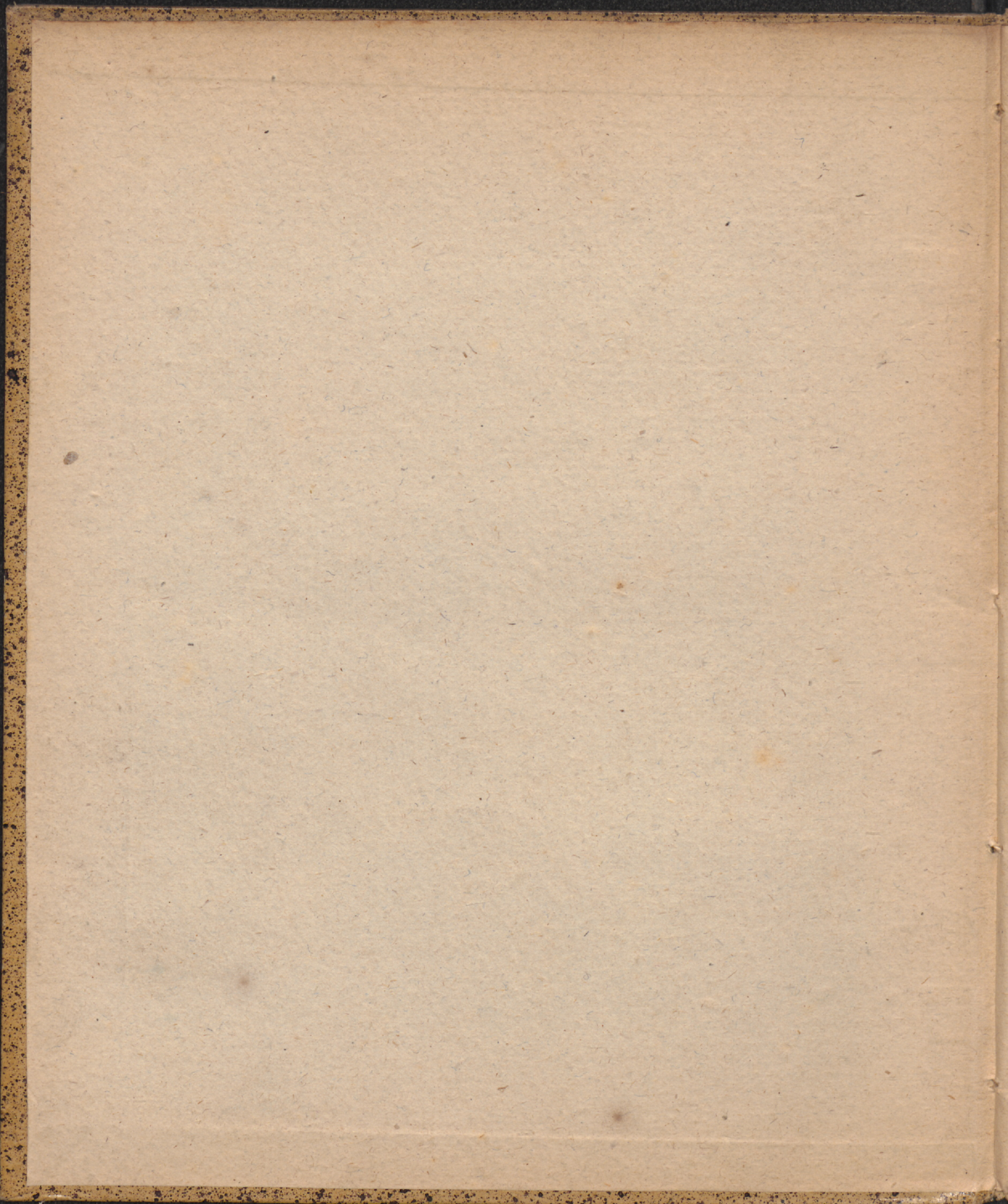
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774672463>

Druck Freier Zugang

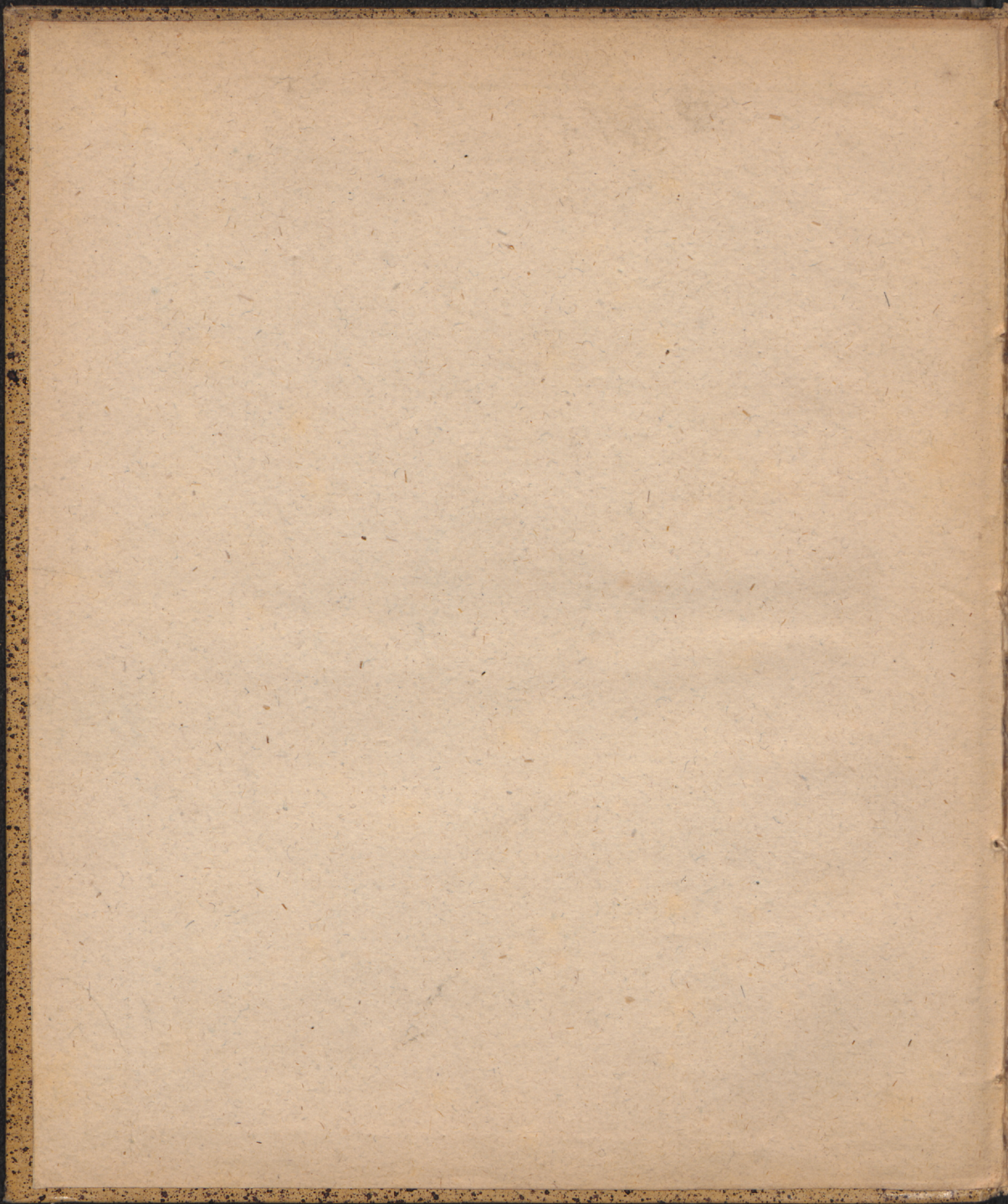

Müller, H.,
in
J. S t e i n.
Rostock. (1663.)

40

PROGRAMMA

Quo
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
RECTOR

D. HENRICUS GÜLLER / Theol.

Professor Ordin. Facultatis suæ hodie
Decanus, & ad Div. Mariæ Pastor,

Ad
Cohonestandas Exequias
quas

PRO Pl. Reverendo & Præclarissimo,
DN. M. JOHANNI

Stein/

Ministerii Rostoch. SENIORI & ad Div.

Nicolai Pastori emerito

Vidua moestissima,

Hodie hora I. parabit

Omnes omnium Ordinum Cives Aca-
demicos sedulo serioq; invitat.

P. P. XXIV. Nov. ANNO M. DC. LXIII.

Sub sigillo Rectoratus.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr.

Oronagloria est canities, in via iustitia reperietur, inquit sapientissimus Salomon Prov. XVI, 31. Senectus alias infinita fere secū fert incommoda, dies malitia, ut alibi inquit Salomon Eccles. XII, 1. Hinc aetas mala audit Plauto Rudent. act. 2. sc. 3. v. 7. malorū quidam portus Bioni apud Laertium, Aethna gravius onus Ciceroni de Senect. Vita hyems Maximo serm. 41. ara quaedam malorum, ad quam confugisse omnia putaveris Antiphani apud Stobæum p. 2. ser. 117. comoda quaedam imperfectio, qua dum omnia habet, omnibus indiget Democrito apud eund. l. c. Ilias, thesaurus, panegyris & mare malorum quatuor Græcis apud Delrionem tom. 2. Adag. p. 450. ad quam, ut ad cloacam, mala cuncta confluunt, veluti loqui amat Comicus. Quid pulcri cernis in senectute, inquit Nyssenius in funere Pulcheriæ Augustæ; An pulcrum prurire ac fricare oculos? corrugari genas? ex ore defluere dentes, & lingua balbutiem ingenerari? manibus subtre miscere? ad terram incurvari? titubare atq; subclaudicare pedibus? ducibus inniti? desipere corde ac delirare? voce absurda & inepta pronuntiare? Ast nihilominus coronam gloriosam canitiem appellat sapientissimus Regū omnium Salomon. Certe cani ipsi coronæ instar albensis ambiunt & exornant caput senum. Venerare, inquit Phocylides, canis redimita & coronata tempora senum. Et Philo Legat. ad Cajum; Aetas ipsa senem quasi defunctum laboribus & emeritum militem canis coronat. Quid enim aliud canities, quam floridum sertum? Non absimile est Plutarchi,

chi, quod habet tractat, an seni sit gerenda Resp. *Ut diadema
 Lex, sic canitiem Natura honoratum principis dignitatis symbolum
 imponit.* Veneranda est canities, quia divinitatis quoddam
 simulacrum est. Inter juvenes senex est quasi Deus terrestris,
 senumq; monita oraculorum instar habent & pondus. Aeter-
 nus Deus est, visus Danieli c. VII, 9. ut *antiquus dierum*, capil-
 los habens candidos: Aeternitatis ergo quoddam symbo-
 lum senectus. Insensibilis Deus est, carens omni passione
 & perturbatione; & senex, frigescente corpore, dominatur
 perturbationibus animi, quibus flagrat sanguinea & calida
 juvenus. *Rex est senex, si voluerit, & eo qui purpuram habet,
 regalius, siquidem passiones animi viderit, & rationi veluti armige-
 ros subjecerit,* ait Chrysothomus Homil. IV in Epist. ad Hebr.
 Sapientissimus Deus est, & senectutem sapientia instar cibi
 pascit & vegetat: Nam seris venit usus ab annis. Canities
 Capiti quod vestit, variam maturamq; prudentiam inesse
 subiunxit, sicut maturi pomi index esse solet putamen fla-
 vum. De canitie loquor non solum annorum, sed & mo-
 rum. *Vere enim senectus illa venerabilis, qua non canis solum,
 sed meritis albescit,* inquit Ambrosius l. III Epist. 21. Etenim ca-
 nos honoramus, non quia colorem candidum nigro praferimus, sed
 quia indicium est vita in virtute protracta, & videntes ex hoc conjici-
 mus interiorem canitiem; si vero contraria senectuti gesserint, ri-
 sui sese exponunt potius. Nam & Regem honoramus & ejus purpu-
 ram ac diadema, quoniam ista signa sunt principatus; si vero videri-
 mus illum cum purpura sua conspuum, ab armigeris conculcari, in cu-
 stodiam mitti, nunquid tunc veneremur diadema? nonne ipsum
 schema ploramus? Noli ergo propter canos velle honorari, quando
 ipse illos contumelia afficit: nam & ipsi ulcisci se debent, quoniam
 schema splendidum adeo & honorabile confundis, verba sunt Chry-
 sothomi homil. IV in Epist. ad Hebr. Nec tantum senem ca-
 nities, sed & canitiem gloria ut plurimum coronat. Eve-
 huntur

huntur ad dignitates, præficiuntur Rebuspp. gubernandis
ii qui ætate sunt provectiores. Nec male: Matura enim ætas
maturorum mater est consiliorum *Ad parendum*, inquit Plu-
tarchus l. c. *juvenilis, ad imperandum senilis ætas accommodata
est: ac maxime salva est civitas, in qua senum consilia & juvenum
arma obtinent.* De senectute loquor, quæ laudem habet sapien-
tiæ Nam sapientiam, velut umbra corpus, lætatur gloria:
stultum, ut ut senem, adeo non condecorat, ut dedecoret po-
tius & ludibrio exponat. Gloria, quæ vitiosis datur, ipsis da-
tur vitiis, & à virtutis studio quamplurimos avocat. Egregie
Æschines apud Stobæum serm. de Rep. *Hoc*, inquit, *reputate,*
quod si honores & munera paucis, eisq; condignis & secundum leges
contuleritis, multos vos habituros esse pro virtute certantes: si autem
cui libet cupienti, & his qui nihil egregium fecerint aut sapuerint,
gratificemini, frugi etiam ingenia corrupturos. Virtutis ac sa-
pientiæ gloria merces esse debet. Vis exempla? accipe. Al-
fonsus Arragonum Rex, cognomento sapiens, amico sva-
denti ut tranquille viveret, voluptatibus sese dederet, nec
tot periculis objiceret, respondit; *Romani honoris Templum
virtutis templo junxere, in quod nisi per virtutis templum introire
nemini licebat, ut significarent ad honoris fastigium non voluptatis
via, sed virtutis, illa quidem aspera & salebrosa enitendum esse,* ut
habet Panormitanus lib. I. de gestis Alphonfi. Rogatus An-
tisthenes, quæ res urbi exitium portenderet? responsi loco
dedit, *cum nullum est bonorum & malorum discrimen.* Utinam
hæc ad animum admitterent suum ii, quibus potestatem
Deus fecit conferendorum honorum & munium, conceden-
dorum titulorum & graduum! qui dum a fini caput nitro la-
vant, næ! quam nocent & sibi & Reipb. & bonis omnibus.
Stultus ac improbus ad clavum positus dum gloria sua ad
fastum abutitur, sibi; dum alios premit & opprimit, aliis;
dum Rempb. expilat, & in eam vitia sua transcribit, Reipb.
nocet.

nocet: in juvenibus primos virtutis ardores hebetat enecatve, in viris vero maturos jam virtutum fructus corrumpit. Non sufficit dicere; Hic gravis annis est, hic canis vestitus, hic promovendus. Corona gloriæ canitiem cingens *in via justitiæ* quærenda, nec nisi iis imponenda senibus, qui per adolescentiam virilesq; annos industriam justitiæ Deo placenti navarunt operam. Quos inter, dum viveret, fuit Vir pl. Reverendø & Clarissimø, DN. M. JOHANNES Stein/
Ædis Nicolaitanæ Pastor emeritus, Venerandi Ministerii SENIOR laudatissimus, Collega & in Christo Frater quondam conjunctissimus, nunc eheu! desideratissimus; Vir, cujus tempora canities, non annorum tantum, sed & morum; canitiem gloria, non vana, sed vera, & nunc quidem cœlestis coronavit. Prodiit in lucem Anno Domini MDLXXIX, *nat. 1579* ipso *Friderici* die, animi pacis studiosissimi præfago. Parentibus natus est integerrimis, Patre HANS Stein/ Urbis hujus Cive & Cerevisiario spectatissimo; Matre ANNA Denen, Fœmina pietati ex animo dedita & sexûs sui ornamento. Natus in peccato, quod omnibus connascitur, ut renasceretur ex aqua & Spiritu parentum princeps cura fuit, ne filius iræ æternùm periret, secus ac faciunt ii, qui de salute liberorum parum solliciti, in utramq; svavissime indormiunt aurem & dum conviviis laute apparandis dant operam, sine tinctura sacra eos denasci non sine scandalo faciunt, latronum digniores quam parentum nomine. Renato per Baptismum SENIORI nostro ad Pietatis & virtutum culturam tum monitis doctores, tum ductores exemplis fuere parentes optimi, non ignari ceræ instar esse mentem humanam, cui quicquid in prima ætate inprimas, accrescentibus annis postea in & ex ea relucere videas. Cnm anni ejus de die, in diem incrementum sumerent, informandus traditus est B. DN. PAULO TARNOVIO, tunc temporis Scholæ oppidanæ

pidanz Rectori, dehinc in Academia hac Doctori & Profes-
 sori Theologo meritissimo, qui & doctiori & meliori paren-
 tibus reddito svasor fuit, ut Stralesundum iret, literisq; ibi-
 dem addiscendis strenuam porro navaret operam. Vocem
 Præceptoris vocem Dei ratus Stralesundum abiit, ibidemq;
 aliquot annis substitit, & ut nisi literis instructor ad suos re-
 diret accurate curavit. Patriæ redditus, non sine ingenti
 animi dolore utrumq; parentem cum morbo conflictari
 acerbissimo, & post triduum fuisse vidit. Parentibus orba-
 tum *οὐνοικον & οὐνοικον* sibi adscivit DN. M. JOH. Korff / Consul
 Reip. Rostoch. bene-meritus, cumq; fillis suis dedit infor-
 matorem, quorum studiis provehendis dum incumberet,
 sua non neglexit, sed ea sub informatione publica Trigæ
 Virorum Theologorum celeberrimæ D. LUCÆ BACMEL-
 STERI, D. VALENTINI SCHACHTII, & D. DAVIDIS LO-
 BECHII, promotum ut iret omnem movit lapidem. Nec
 contentus hos audisse, desiderio invisendarum aliarum
 quoq; Academiarum flagrare cepit; Quapropter satisfac-
 turus sibi una cum PETRO Drevensât / cui in hoc itinere
 Ephorus adsignatus erat, recta contendit *Lipsam, Witteber-
 gam, Jenam,* & Jenâ quidem, postquam ab Acutissimo Theo-
 logo D. ALBERTO GRAWERO hospitio exceptus aliquot
 menses ibi exegerat, perlustratis in transcurso primariis ci-
 vitatibus imperialibus, *Argentoratam* delapsus est; Reversurus
 in patriam Academiâs *Tübingensem, Giessensem & Marpurgen-
 sem* salutavit, seq; in dulcissimam non minus quam utilissi-
 mam Theologorum celeberrimorum, præprimis B. D.
 FEWRBORNII conversationem insinuavit. Patriæ reddi-
 tus & Anno 1616. circa Festum Paschatis concordibus Am-
 plissimi Senatus & Parochialium Nicolaitanorum suffragiis
ædis Nicolaitanae Diaconus electus, Cœlo sic disponente, con-
 nubiali foedere sibi junxit Virginem floridissimam, MAR-
 GARETAM,

177
177
GARETAM, Viri Admod. Reverendi & Excellentissimi, &
vñ in aq̄tois, DN. DAVIDIS LOBECHII, Theologi Doctoris
& Professoris in hac Univers. uti & ad Div. Jacobi Archi-
diaconi bene-meriti, filiam, nunc viduam mœstissimam;
Conjugium fuit in annos XLVII pacificum, & usq; eo fœ-
cundum, ut novem inde utriusq; sexus liberi in hanc mun-
di scenam prodierint; ANNA, DAVID, URSULA I,
CHRISTINA, MARGARETA, JOHANNES, VALEN-
TINUS I, VALENTINUS II, URSULA II. Quatuor ho-
rum teneriori statim ætate cœlo redditi. JOHANNES,
quem scipionem sibi destinarat *o Kuffern* noster & sene-
ctutis solatium, ætatis suæ anno XXII præpropero abreptus
fato inter vivos esse desiit. ANNA superstites inter filias
nata maxima Anno 1640. PETRO Kuffern / Civi ac Cerevi-
fiario nuptum data Beatum nostrum Seniore SEPTEM
filiorum & TRIUM filiarum Avum fecit, ex quorum nume-
ro tribus fato functis, septem reliqui præsentis Avi charis-
simi mortem acerbissime lugent. Filiorum natu maximus
DAVID, judicii oppidani, quod est Syverini, Secretarius,
adscita sibi Anno 1646. tori sœcia fœmina lectissima ANNA
Bergmans / Beati Danckeri, institoris, dum viveret, Gustro-
viensis superstiti Vidua, elapso decennio, Anno 1658. na-
turæ debitum exsolvit, nullis post se relictis hæredibus. Fi-
liarum altera MARGARETA Anno 1650. in torum veni-
ens Viri Reverendi & Clarissimi DN. M. THEOPHILI
Großgebahren / Diaconi ante paucos annos ad Div. Jacobi
bene-merentis, nunc beati, maritum SEX liberorum pa-
rentem fecit, filiorum trium totidemq; filiarum. Promise-
rat sibi abs felicissimo hoc Conjugum pari levaminis mul-
tum, multumq; solatii SENIOR noster, sed avocato Anno
1661. per mortem utroq; & calicibus annumerari capto spe
omni, non sine consternatione animi, excidit. Exiit ta-
men

men animum, novoq; spei robore suffulcivit matrimoni-
um, quo Filius ejus VALENTINUS II Anno 1662. sibi junxit
Foeminam pietati cordicitus addictam, & virtutum omniũ
consummatissimum quoddam exemplar, DOROTHEAM
Prigbaurin/BERNHARDI BALTHASARIS Scharffenberges/
p. m. Civis apud nos Primarii & Cerevisiarii industrii super-
stitem viduam, quæ ipsum Filio mellitissimo JOHANNE
JOACHIMO, cui vitæ prorogationem, virtutumq; ac pie-
tatis incrementum apprecamur, exhilaravit. Anno 1636.
Pastoratus Templi Nicolaitani ex voto omnium SENIORI
nostro cessit, in quo eum se præstitit, quem præstare juxta
normam verbi divini decebat. Doctrinam salutarem gregi
suo proposuit, eamq; vita integra exornavit. Accessit Anno
1649. novum honoris augmentum, cum svasu DN. JOHAN-
NIS LUTTERMANNI, Comitis Palatini Cæsarei & Reip.
Rostoch. Consulis Lauream, eximiis Poëtis debitam, sibi im-
poni, non sine laude, passus est. Senio confectus, & tan-
tum non enectus, labores omnes, etiam improbissimos non
sufferre tantum, sed & superare sibi visus est, quæ res fecit,
ut curas suas cum quoquam dividere, aut quidquam oneris
sibi impositi in alium devolvere omnino renuerit. Mi-
nisterii Rostochiensis, post abitum Viri pl. Reverendi, Am-
plissimi & Excellentissimi DN. CASPARI MAURITII,
Theologi Doctoris & quondam apud nos Professoris cele-
berrimi, Superintendentis meritissimi, nunc Pastoris ad
Div. Jacobi apud Hamburgenses vigilantissimi, Compatris
honoratissimi, Amici conjunctissimi, & æternum vene-
randi, Præses quot exantlaverit labores, quot devora-
verit molestias, quot concoxerit injurias, ab iis, quæ tur-
bas dare & lites serere in deliciis est, illatas, novit is
qui omnia novit, ut ex re & vero *Viro Beato* hoc tribuas
elogium, quod fuerit *Vir incomparabilis patientia*, qualem
esse

esse decebat DEI servum juxta aureum Pauli monitum II
 Cor. VI. Candori capitis candor animi junctus erat eximius,
 quo frontem nunquam ab interno pectore disidentem ex-
 hibebat, secus ac in ipso Clericorum ordine multi, qui blan-
 dientes fingere vultus, mel merum loqui, & amara præ-
 cordiorū delenificis mutare sermonibus ex asse didicerunt.
 Pacis erat observantissimus, & turbis sedandis, litibusve, si
 quæ essent exortæ, in prima herba suffocandis valde occu-
 patus. Sed quid mari guttula? quid soli facula? frustra desu-
 do in congerendis laudibus Viri, laudem omnem superan-
 tis, & cui non laudari, sed laudanda facere semper cordi
 fuit. Quod ad obitum Viri laudatissimi attinet, ante ali-
 quot hebdomades *catarrho suffocativo* correptus & tantum
 non oppressus est, qui cum vires indies sumeret, noluit re-
 mediis etiam generosis cedere, sed eo usq; invaluit, ut d. 2.
 Novembr. prosterneret in lectum Virum jamdum in senili
 quodam languore & exspirantis sensim vitalis flammulæ
 agone constitutum. Lectum premens salutari Sacræ Cœnæ
 epulo pasci voluit, & d. 4. Novembr. per Collegam suum,
 Virum Reverendum & Clarissimum, DN. M. REMBERTUM
 Sandhagen / Ecclesiastem Nicolaitanum vigilantissimum,
 Affinem & Collegam pl. dilectum, pastus est; alimonia Spi-
 rituali refectus Dei laudes cecinit carmine quodam, quod
 ipse scripserat, eum in finem adhibito; Placuit ut ad peti-
 tum mœstissimæ Viduæ & liberorū verbotenus infereretur;

Ultimum suspirium MISPAN.

I.

Ach! Herr der du hast gegeben
 Mir das Leben /
 Und erhalte den lange Jahr /

B

Durch

Durch die Tauffe lassen kommen /
Vnd genommen
Auff in deiner Kinder Schaar.

2.

Hast durch deinen Geist gegeben
Mir zu leben
Stet's in deiner Furcht und gongst /
Im Gelauben auch erhalten
Der gestalten
Das mein Lauff nicht ist umbsonst

3.

Hast mich auch viel lassen leiden /
In den Seiden
So ein Christ hie halten thut
Mit dem Teuffel / Welt und Lüssen /
So sich rüsten /
Stetes wieder das Gemüth.

4.

Ach wenn wirstu meine Seele
Aus der Hölle
Dieses Leibes fordern ab /
Vnd die vast erstorbne Glieder
Legen nieder /
Sanfft / zu Ruhem / in das Grab z

5.

Hab ich doch durch deine Gätthe /
Dein Gemüthe
So gespüret gegen mich /

Das

Das ich kan im friede fahren/
Zu den Schaaren/
Die dich preisen ewiglich.

6.

Ach! nimm weck aus meinem Herzen
Zodes Schmerken /
Aus der Seelen Angst und Noth /
Komm doch mit dem seelgem Ende
Mir behende /
Als der Schlass und nicht der Tod.

7.

Hab ich doch dein HETZ gesehen/
Wie geschehen
Die Erlösung sey durch Christ/
Durch sein Leiden / Tod und Wunden/
Vnd entfunden
Dar aus Freud' / die in mir ist /

8.

Nun / darumb so las mich fahren
Zu den Scharen /
Die schon stehn für deinem Thron/
Vnd das Lied des Lammes singen /
Nach dem ringen:
Vnd empfangen ihre Krohn.

B 2

Die

Die 15. Novēbr. circa vesperam, illapsa pectori cælicus
guttula quadam dulcedinis divinæ, mundo valedicturus
cantiunculas suas cygneas intonuit; *Jesus meine Freude &c.*
Herslich thut mich verlangen &c. *Ich weiß / das mein Erlöser lebt.*
Finitis hisce & deficientibus sensim tum internarum, tum
externarum partium viribus, (quæ tamen menti ad ipsum
mortis articulum constabant plenissime) sub ingenti animi
deliquio preces sibi præeuntem Collegam suum attente au-
divit, expressâq; vocula AMEN fiduciam suam contestatus
est, donec d. 16. Nov. hora 10 matutina placidissime in Do-
mino, non tam moreretur, quam obdormiret. Nostrum
fuerit, CIVES ACADEMICI, Viro etiam post fata vene-
rando promptissimas & frequentissimas ire exequias. Exigit
id omnino Pietas & Integritas, exigunt egregia Viri in
Ecclesiam merita. Quod ut fiat, ego tum publica
voce rogo, tum autoritate hortor.

Convenietur hora I. in Æde Nicolaitana.

